

EGZORCYSTA (12) *sb m*

egzorcyta (11), **egzercyta** (1); egzoreysta : egzercyta *BielKron* (2 : 1).

Zawsze *ex-*; *-cy-* (10), *-ci-* (2); *-c-* (11), *-tz-* (1).

Teksty nie oznaczają *é* oraz *ó*; a *jasne*.

sg N egzorcyta (3). \diamond *A* egzorcytę (1). \diamond *L* egzorcycie (1). \diamond *pl N* egzorcytowie (5) *WujJud* (4), *WujNT*, egzorcyste (1) *KrowObr*. \diamond (*lat.*) *A pl* exorcistas (1).

Sł stp, *Cn brak*, *Linde XVI – XVIII w.*

Duchowny mający władzę wypędzania czarta [*exorcista – zaklinacz albo czartow wyganiacz Murm 173; zaklinacz Mymer¹ 9v, Mymer² 8v, BartBydg; exorcista in Bibliis – poprzysięgacz, zaklinacz Mącz 111b; zaklinacz czarta – exorcista, exorcizator Cn*] (12) : *pothym go [ducha] pytał Exerciftá czemu potępioná ielt BielKron 212, 79, 212; Wiedli tedy drudzy onego opfełá do ołtarzá/ áby fię ofiárował/ á potym miał z niego Exorcycftá czártá wygániać. WerGość 217, 218; WujNT 72.*

a. *W Kościele katolickim duchowny posiadający trzeci stopień niższych święceń kapłańskich* (6) : (*marg*) *Stany Duchowne kościoła Powłzechne⁸⁰. (-) Kárdynali. Pátryárchowie. Arcybiskupi. [...] Dyakonowie. Subdiakonowie Akoluty. Exorcycftowie. Odźuierni. Probófzczowie. WujJud 142, 141v, 142, Mmv.*

Szereg: »egzorcyste, (albo) zaklinacze« [szyk 1 : 1] (2): [niemożesz tego ukazać] áby Pan Kryftus iákie Exorciftas albo Záklinatze wftáwił [...] áby Dijabły záklinájąc wyrzucáli KrowObr 121 v, Tt3v.

Synonimy: poprzysięgacz, zaklinacz.